

Ragály, 1921. július 15. – Budapest, 1989. október 19.

1944-ben a Magyar Királyi Pázmány Péter Tudományegyetemen – az Eötvös Collegium tagjaként – magyar-német szakos tanári oklevelet, 1946-ban bölcsészdoktori oklevelet szerzett. Németországban, majd a Collegium Hungaricum ösztöndíjas tagjaként a berlini tudományegyetemen tanult 1944. március-szeptemberben. A Debreceni Tankerületi Főigazgatóság szolgálattételre beosztott középiskolai tanára, majd az Országos Köznevelési Tanács titkára volt 1947-ig. 1949-ig az OSZK könyvtárosa, egyúttal az Eötvös Collegium tanára 1948 és 1950 között, majd a Szabad Nép kulturális rovatának munkatársa 1948-tól. A Pázmány Péter Tudományegyetem, ill. az ELTE BTK Magyar Irodalomtörténeti Intézetének intézeti tanára 1949-1950-ben, egyetemi docens 1950 és 1956 között. A Szegedi Tudományegyetem, illetve a JATE BTK II. sz. Magyar Irodalomtörténeti Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára volt 1947. július-1961. január között. Ekkor visszakérült a fővárosba, az ELTE BTK XX. sz.-i Magyar Irodalomtörténeti Tanszék egyetemi tanára haláláig; a tanszék vezetője 1965-től 1988-ig. Országgyűlési képviselő 1971. április 25. és 1985. április 19. között volt, előbb Budapest 36. számú, majd 1975. június 15-étől Budapest 31. számú egyéni választókerületében. 19. és 20. századi magyar irodalomtörténettel, Mikszáth Kálmán, Ady Endre, Kosztolányi Dezső és Szabó Dezső munkásságával, valamint kortárs magyar irodalommal foglalkozott. Az MTA Irodalomtudományi Bizottság elnöke. Kossuth-díjat 1953-ban, Állami Díjat 1973-ban kapott. Az MTA tagja 1970-ben lett. 1945-től a Magyar Kommunista Párt, majd az MDP és az MSZMP tagja volt.